

Wat heet 'ethisch progressief' en waar zit de 'voortgang' daarin?

(artikel Doorbraak)

sept 2024

België vaart al decennia een 'ethisch progressieve' koers: sommige politici menen dat zij geroepen zijn als 'morele gidsen' voor de rest van de wereld, vaak Nederland achterna. Maar staan we ooit eens stil om te evalueren of dit wel klopt? Wat is 'morele voortgang' eigenlijk en hoeveel 'verbetering' hebben we al gebracht? En zijn wij werkelijk een lichtend voorbeeld voor anderen?

Is de verschuiving naar rechts bij de laatste verkiezingen - in het progressieve Nederland nog véél meer - niet ook een signaal naar de politiek dat onze maatschappij steeds meer aan het ontsporen is? Alle morele waarden op losse schroeven zetten en de remmen losgooien heeft niet bepaald bijgedragen aan het bruto nationaal geluk. Onze hoge cijfers qua kalmeermiddelen en zelfmoord zijn absoluut niet het navolgen waard!

Het gaat inderdaad écht niet goed met de geestelijke gezondheid van de bevolking, zeker van onze jongeren! De stijgende cijfers van depressies en burn-outs, verslavingen en vereenzaming, toenemende wachtlijsten in de jeugdpsychiatrie... zijn schrijnend. Mensen zitten op hun tandvlees, het sociale weefsel versnipperd, ongebreidelde vrijheid en individualisme presenteren een hoge factuur. 'Hoe overleven we de vrijheid?' vroeg filosoof Herman De Dijn zich in 1994 al af! 'We razen op de afgrond af, maar voorlopig gaat alles goed', stelde Charles Ducal, dichter des vaderlands (2014), ons gerust.

Als de *slippery slope* naar beneden gaat, moet je niet *vooruit* stormen, maar aan de handrem trekken! Het is hoog tijd om collectief toe te geven dat we al véél te ver gegaan zijn in het afbreken van de gezonde - al of niet 'christelijke' - waarden van onze voorouders. Alle wilde opvattingen rond abortus, euthanasie, genderzorg, sekswerk..., mag het gezond verstand terugkeren en wat balans hersteld worden a.u.b.?

Abortus uitbreiden van 12 naar 20 weken, het is de waarde van menselijk leven nóg verder devalueren, van een foetus een wegwerpproduct maken. De wet veranderen omwille van een kleine groep 'slachtoffers' is buiten elke verhouding. En abortus onder de categorie 'vrouwenrechten' verkopen is camouflerend taalgebruik. Een [restrictieve abortuswetgeving is iets om fier op te zijn!](#) Respect voor elk uniek mensenleven is dé basiswaarde in elke moraal.

Ultraprogressieve actiegroepen zouden omwille van een kleine groep uitzonderingen alle bestaande genderrollen willen afschaffen, alles nivelleren. Taalregels fundamenteel genderneutraal maken voor non-binaire personen is buiten elke proportie en niet eens uitvoerbaar. Bij mensen met genderdysforie automatisch met 'genderbevestigende' zorg starten is onkritisch, onprofessioneel en voor velen levenslang schadelijk. Dat mensen met een eenvoudige verklaring op het stadhuis van gender kunnen veranderen is onbegrijpelijk en zet de deur wagenwijd open voor misbruik. Het hoge aantal zelfmoorden, ook na medische

transitie – 19 maal hoger dan ‘normaal’ – moet elke progressieveling uitermate verontrusten.

Waarom wordt sekswerk al jaren op tv genormaliseerd als een eerbaar beroep, ont-schuldigd, een vorm van sociaal werk? Willen we écht elk moreel stigma daarrond wegnemen? Als uw dochter op 16-jarige leeftijd zou zeggen ‘Ik wil later sekswerker worden’, moet u dan empathisch daarin meegaan?

De seksuele revolutie wordt constant als een ‘bevrijding’ voorgesteld, maar het aantal echtscheidingen steeg tussen 1960 en 2013 met 750%: waar toen 1 op 15 huwelijken op de klippen liep, werd het 1 op 2. De prijs die we voor onze hooggeprezen ‘vrijheid’ betalen is voor velen hoger dan wat ze erbij winnen. De alleenstaande moeders, de kwetsbaarste groep in onze maatschappij, betalen het gelag cash en staan op de rand van de armoede. En de jongere generaties nog meer: velen starten hun leven zonder de levensnoodzakelijke gezonde hechting of het fundamentele basisvertrouwen. Waarom de overheid niets doet om gezinnen te ondersteunen, is onbegrijpelijk: we dweilen ons te pletter en draaien tegelijk de kraan nog verder open.

Kiezen voor euthanasie wordt in onze mainstream media steevast en eenzijdig als ‘moedig’ voorgesteld: alsof vechten tot het einde laf is? De deur nóg verder openduwen, zoals sommigen willen bij ‘voltooid leven’, is de volgende stap naar begeleide zelfdoding.

Kritiek hebben op links is niet per se rechts. Progressief zijn is op vele vlakken goed, maar niet elke vooruitgang is een verbetering. ‘Ethisch rechts’ is bij de meesten geen pleidooi voor achteruitgang, maar voor een terugkeer naar gezond verstand en respect voor traditionele waarden. Het klopt niet dat ‘conservatief’ een scheldwoord is in onze media, en ‘progressief’ een eretitel: de balans ligt altijd ergens in het midden. Iederéén wil ‘beter’, ook rechtse mensen – zij het op andere gebieden. Het punt is dat wat goéd is, bewáárd moet worden, en wat minder goed is, verbeterd moet worden. Het culturele erfgoed van onze voorouders in gebouwen willen we *bewaren* - met vele miljoenen subsidies zelfs - , maar hun immateriële waarden breken we af? We willen de biodiversiteit bij planten en dieren *bewaren*, maar het ongeboren (menselijk) leven volgelvrij verklaren? Hoe schizofreen kan een cultuur zijn?

De verschuiving naar rechts is voor velen op ethisch vlak in feite een verschuiving ‘terug naar het centrum’: mag het scheefgetrokken boompje weer recht a.u.b.? Het is de kunst van de meester om boven de schijn categorieën van links en rechts uit te stijgen: een beetje zoals... Jezus? Ook vandaag dringend gezocht: echte staatsmannen van hoger niveau! Ik hoop van harte dat onze komende regering de moed zal hebben om de balans te herstellen, te kiezen voor gezond verstand en geestelijke gezondheid. Eerlijk waar: ik bid voor véél wijsheid voor de huidige onderhandelaars. Omdat ik niet weet of iets anders helpt.

Een [dieper uitgewerkte versie](#) van dit artikel (3100 woorden) kan u hier lezen.

Ignace Demaerel, opiniemaker, auteur, medeoprichter van denktank Inspiratio